

Kázání pro Opatovice a Číhošť 20.12.2020, 4. adventní neděle

Vstupní slovo: ž 19,2.5b

1. píseň: 264,1 a 8-9

1. čtení: Mt 2,1-5

2. píseň: 273

2. čtení: Mt 1,17

3. píseň: 259

Poslání: 1Pt 5,5b-7

Požehnání: 1Pt 5,10

5. píseň: 489

Milí bratři a milé sestry,

dnes máme čtvrtou adventní neděli. Vánoce jsou již za rohem. A my se proto podíváme na samotný počátek evangelia, dokonce na počátek celého NZ.

A tam na začátku Matoušova evangelia, hned před vánočním příběhem nacházíme Ježíšův rodokmen.

Já jsem tady o něm již hovořil. Je plný důležitých jmen. Je to vlastně shrnutý příběh, shrnutý SZ do pár jmen. A do téhle velké tradice je Ježíš zařazen. Nepřichází tedy do neznámého prostředí a nepřichází zcela nečekaně.

Rodokmen nám ukazuje Ježíše jako příběh, kt. začal o nějakých 42 generací dříve – kdo z vás může říct, že zná své předky tak daleko do minulosti?

Všechno začíná Abrahamem. Respektive tím, že si Pán Bůh vyvolil Abrahama a dal mu zaslíbení. Výchozí bod celého rodokmenu musíme totiž hledat v Hospodinu. - Abraham vůbec neměl mít potomky a tak těch 42 generací nemělo existovat a celou svou existenci musejí chápat jako Bohem darovanou.

Dále, přes různé peripetie, úpadky i vzestupy se rodokmen dostává k Davidovi. K nejslavnějšímu izraelskému králi pod jehož vládou začala zlatá doba Izraelského království. David nebyl žádný svatoušek, ale věřil Bohu a když něco provedl, nechal si říct, což se o mnoha lidech říct nedá.

I David obdržel zaslíbení: „Dám povstat tvému potomku a upevním jeho království. Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Ustanovím jej ve svém království na věky.”

A pak následuje příběh, jak se Davidovo potomstvo zvrhlo a pokazilo. Dospělo to až ke konci Izraelského království a k Babylonskému zajetí. Bí zaslíbení se tím však nevyčerpalo neboť v celkem neznámých jménech Davidovi potomci pokračovali až k Josefovi.

To vše obsahuje Ježíšův rodokmen.

Evangelista to rozdělil na tři části po 14 jménech. Od Abrahama po Davida, od Davida po Babylonské zajetí, a od Babylona po Ježíše. Historicky vzato Matoušovi ten rodokmen úplně nevychází. Vynechal například několik dobře známých králů, aby se vešel do 14 generací. A jiná jména uvádí navíc. Není to historický rodokmen – je to výpověď víry. Podobenství. Kázání.

A co to tedy znamená? Zkusíme si dnes hrát trochu s čísly. Naštěstí půjde jen o základní matematiku.

Takže: Matouš nám představuje vizi, kde se vždy po 14 generacích stane cosi zásadního. Nejdříve vzestup za Davida, pak úpadek za Babylona, a pak je to zase 14 generací. Jakoby chtěl říct: Teď zase přijde něco velkého, zásadního. Dobrého nebo zlého. Ale každopádně od Boha. Zásah do dějin, změna vlády ve světě. Staří králové padnou a přijde něco jiného. A může to být trest i požehnání. Jako David nebo Babylon. Takže to vypadá, jakoby celé dějiny směřovaly k tomu, že se teď něco musí stát. Ne nadarmo to bylo později označeno jako rok nula.

To vše je ještě umocněno příběhem o mudrcích. Podle Matouše i babylonští hvězdopřislovci, mágové, v podstatě astrologové, poznali, že se něco děje. Vyčetli ve hvězdách, se má narodit nový král. A nový král, o kt. mluví i hvězdy, to už něco znamená. Král, kt. má co do činění se samotnými nebesy.

My vlastně nevíme, co mudrci viděli. Snad prý tou dobou mělo dojít k opakovanému konjunkci Jupitera a Saturna v souhvězdí ryb. Neptejte se mě, co je to konjunkce, ale podle tehdejší astrologie se to prý skutečně dalo vyložit: nový král, židovský, v Izraeli. - Vidíte! I hvězdy si vypráví

o Ježíšově příchodu.

No, já jsem se ten poslední, kdo by přikládal nějaký zvláštní význam astrologii a postavení planet.

Je ale zajímavé, že to použije zrovna Evangelista Matouš. On píše pro křesťany ze židů, kt. čarování a astrologii považovali za cosi protibožského.

Ale v tuhle chvíli jakoby chtěl říct – dokonce i prokletí pohané poznali, že se něco děje. A naše vlastní dějiny k tomu také směřovaly.

A můžeme jít ještě dál. 14 to je vlastně 2x7. Sedmička má v Bibli velký význam. Číslo Boží, číslo plnosti. A tady je hned dvakrát. A 3x14 můžeme dokonce přepsat jako 6x7. - No a 6 už je jen krůček před 7.

Třeba ve Zjevení Janově se počítají pohromy a katastrofy a vždycky jich je jen 6 a na tu 7 se čeká, protože ta znamená konec pohrom a katastrof, velké finále.

A když tedy Matouš napíše 3x14 neboli 6x7, jakoby chtěl říct: Dávejte pozor, další na řadě je 7x7 – tuplovaná sedmička. Něco mimořádného. Sám Ježíš to použije, když řekne, že máme odpustit ne sedmkrát, ale sedmdesátkrát sedmkrát. Jakoby řekl: Nejen vždycky ale vždycky vždycky odpouštějte.

A v tomhle smyslu můžeme Ježíšův rodokmen číst tak, že Ježíš je ten poslední dílek, těch 7x7 - tedy naprosté vyvrcholení celého rodokmenu, celé cesty Boha s jeho lidem. S námi lidmi.

ALE! Ono se to s těmi čísly nesmí přehánět. To byste pak mohli dospět i k tomu, že $6 \times 7 = 42$. A číslo 42 můžete kolem sebe vidět úplně všude. (Myslel jsem například, že ji vidím v lidské genetice, ale ukázalo se, že neumím počítat.)

Třeba v humorné knize Stopařův průvodce po galaxii hledají vesmírné bytosti odpověď na absolutní otázku, otázku „po smyslu, životě a tak vůbec“ a počítač jim řekne, že odpověď zní 42... Zase!

Zkrátka - Když si chvíli budete hrát s čísly, tak v Bibli najdete úplně, co budete chtít.

Navíc - já jsem tady minulé neděle hovořil o tom, že z lidských dějin nevyplývá, že by Ježíš musel přijít zrovna tehdy. Opravdu si nemyslím, že Ježíše šlo předpovědět. Ani podle rodokmenu ani podle hvězd! Ano, lidé kolem roku nula velice očekávali mesiáše, spasitele, ale to očekávali už mockrát a marně. Nebyl zvláštní důvod, aby přišel zrovna teď – za vlády císaře Augusta atd.

Pán Ježíš přišel jen a jen proto, že se tak Bůh rozhodl. Tečka. A že se to stalo za velké nouze, to je jen Boží milost.

To evangelista ostatně nepopírá. On chce Ježíšův rodokmenem říct něco jiného: Jo, možná jsme nevěděli, kdy Ježíš přijde, ale na 100% jde o událost, na níž jsme čekali už od Abrahama, a taky od Davida a samozřejmě od Babylonského zajetí.

A dále: Ježíšův příchod se netýká jenom pár vyvolených. Dokonce se netýká ani jen Izraele, jak si někteří mysleli. A dokonce ani jen lidí a ani jen planety Země. Narození Ježíše je událost v pravdě výjimečná, velkolepá, se skutečně kosmickým dosahem. Takže kdybychom objevili mimozemšťany, tak Ježíšův příchod v Betlémě kolem roku nula je zásadní událost i pro ně. A je to zásadní událost i pro hvězdy a černé díry a já nevím pro co všechno. To se snaží Matouš říct.

Ale abychom ten obrovský dosah Ježíšova příchodu vůbec alespoň trochu pochopili, tak podle Matouše potřebujeme znát ty staré příběhy. Z toho rodokmenu – O Abrahamovi, Izákovi, Davidovi, Šalamounovi, Jojakínovi, Támar a dalších.

Potřebujeme znát zaslíbení od Boha a víru Izraele.

Příkladem jsou mudrci - ti sice objevili hvězdu a pochopili, že se stalo cosi velkého, ale bez těch vyprávění hledali pravého Boha, krále, Ježíše úplně špatně a na špatném místě.

Tak aby se to nestalo i nám.

P, děkujeme, že přicházíš. A prosíme dej, ať tě hledáme správně. Ať se s tebou nemíjíme. Ať tě poznáváme a nacházíme. A pomoz nám alespoň náznakem pochopit tu obrovskou šíři tvé milosti. Amen.